

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ अश्मभूतमिवाचलं पर्वतवन्निश्चलं कौतुकदर्शनार्थमिति श्रुत्वा ॥ ९ ॥ १० ॥ ब्रह्माणमनुगामिनीं श्रुतिमिव वाल्मीकेः पृष्ठतस्तां सीतामायांतीं दृष्ट्वा ॥ अनयोपमया सीतायाः श्रुतेश्च सकलदोषराहित्येन प्रमाणत्वं दर्शितं ॥ ११ ॥ एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण दुःखजन्मना दुःखोत्पत्त्या विशालेन विस्तीर्णेन

पुलस्त्योपितथा शक्तिर्भागवश्चैव वामनः ॥ मार्कण्डेयश्च दीर्घायुर्मौद्गल्यश्च महायशः ॥ ३ ॥ गर्गश्च च्यवनश्चैव शतानंदश्च धर्मवित् ॥ भरद्वाजश्च तेजस्वी अग्निपुत्रश्च सुप्रभः ॥ ४ ॥ नारदः पर्वतश्चैव गौतमश्च महायशः ॥ एते चान्ये च बहवो मुनयः संशितव्रताः ॥ ५ ॥ कौतूहलसमाविष्टाः सर्वे एव समागताः ॥ राक्षसाश्च महावीर्या वानराश्च महाबलाः ॥ ६ ॥ सर्वे एव समाजग्मुर्महात्मानः कुतूहलात् ॥ क्षत्रिया ये च शूद्राश्च वैश्याश्चैव सहस्रशः ॥ ७ ॥ नानादेशगताश्चैव ब्राह्मणाः संशितव्रताः ॥ सीताशपथवीक्षार्थं सर्वे एव समागताः ॥ ८ ॥ तदा समागतं सर्वमश्मभूतमिवाचलं ॥ श्रुत्वा मुनिवरस्तूर्णं ससीतः समुपागमत् ॥ ९ ॥ तमृषिं पृष्ठतः सीता अन्वगच्छदवाङ्मुखी ॥ कृतांजलिर्वाष्पकलाकृत्यारामं मनोगतं ॥ १० ॥ तां दृष्ट्वा श्रुतिमायांतीं ब्रह्माणमनुगामिनीं ॥ वाल्मीकेः पृष्ठतः सीतां साधुवादो महानभूत् ॥ ११ ॥ ततो हलहलाशब्दः सर्वेषामेव मावभौ ॥ दुःखजन्मविशालेन शोकेनाकुलितात्मनां ॥ १२ ॥ साधुरामेति केचित्तु साधुसीतेति चापरे ॥ उभावेव च तत्रान्ये प्रेक्षकाः संप्रचुक्रुशुः ॥ १३ ॥ ततो मध्ये जनौ घस्य प्रविश्य मुनिपुंगवः ॥ सीतासहायो वाल्मीकिरिति होवाच राघवं ॥ १४ ॥ इयं दाशरथे सीता सुव्रता धर्मचारिणी ॥ अपवादात्परित्यक्ता ममाश्रमसमीपतः ॥ १५ ॥ लोकापवादभीतस्य तवराममहाव्रत ॥ प्रत्ययं दास्यते सीतातामनुज्ञातुमर्हसि ॥ १६ ॥

शोकेनाकुलात्मनां क्षुब्धांतःकरणानां ॥ १२ ॥ उभौ

सीतारामौ साध्विति प्रचुक्रुशुः ॥ १३ ॥ १४ ॥ अपवादौ हेतुभिर्ममाश्रमसमीपेत्यक्ता इयंतव प्रत्ययं दास्यते तदनुज्ञातुमर्हसि ॥ १५ ॥ १६ ॥